

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

II 74/1990

Dansk Agrokemisk Forening

mod

Miljøministeriet.

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 8. afdeling den 22. februar 1990.

I denne sag blev af **H Ø J E S T E R E T** mandag den 17. februar 1992 afsagt følgende

D o m:

Den indankede dom er afsagt af Østre Landsret.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Bangert, Munch, Kiil, Marie-Louise Andreassen og Melchior.

Appellanten har gentaget sin påstand.

Indstævnte har påstået stadfæstelse.

Efter § 34 i lov om kemiske stoffer og produkter skal en ansøgning om godkendelse af et bekæmpelsesmiddel indeholde sådanne oplysninger, at de fornødne vilkår for godkendelsen kan fastsættes. Det fremgår ikke af loven eller dennes forarbejder, at Miljøministeriet ved behandling af en ansøgning om godkendelse kun med samtykke fra en tidligere ansøger er berettiget til at benytte dokumentationsmateriale, som denne

har indsendt som grundlag for godkendelse af et identisk stof eller produkt. En sådan begrænsning følger heller ikke af art. 6 i Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer som ændret ved Rådets direktiv af 18. september 1979 (79/831/EØF), jf. herved art. 1, stk. 4, litra b, hvorefter art. 6 ikke anvendes på bekæmpelsesmidler, der er underkastet godkendelsesprocedurer, som endnu ikke er harmoniseret.

I tilfælde af identiske stoffer eller produkter er en gentagelse af den tidligere ansøgers undersøgelser ikke nødvendig for at tilgodese formålet med lovens krav om godkendelse af bekæmpelsesmidler. At dette kan medføre, at to ansøgere i økonomisk henseende stilles forskelligt, kan ikke anses for at være i strid med en almindelig lighedsgrundsætning.

Det af appellanten anførte vedrørende tavshedspligt kan heller ikke føre til, at ophævelsen af kravet om samtykke fra den tidligere ansøger kan anses for uberettiget.

Højesteret stadfæster derfor dommen.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom bør ved magt at stande.

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger for Højesteret til den anden part.

--ooOoo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

København, den 17. februar 1992.

Sagsbehandler

HØJESTERETS
JUSTIS-
KONTOR